ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
.....
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61 α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διευθύνσεως Συντάξεως 32—02
Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 4ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1073
ΤΡΙΤΗ
15
ΜΑΡΤΙΟΥ 1955
Τιμή Φύλλου δραχμή Μία

Διενέργειαν ἐκλογῶν μὲ οἱνοδήποτε σύστημα ζητεῖ ὁ κ. Παπανδρέου

Ἡ περιοδεία του εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑΙ ΗΣΑΝ ΑΙ ΛΑΪΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Περὶ τὴν μεσημβρίαν χθὲς διῆλθεν ἐκ Ρίου ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας μετὰ τὴν περιοδείαν του εἰς Αἰτωλοακαρνανίαν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Γ. Παπανδρέου. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του κ. Παπανδρέου εἰς Ναύπακτον, Ἀγρίνιον καὶ Ἀμφιλοχίαν ἐγένοντο λαϊκαὶ συγκεντρώσεις ὀγκώδεις, χαρακτηριστικαὶ τῆς φθορᾶς τοῦ «Συναγερμοῦ» καὶ τῆς στροφῆς τοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς Φιλελευθέρους, ὡς τὴν μεγαλυτέραν καὶ ἀρτιώτερον συγκροτημένην ζύναμιν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι τὸ σύνθημα ποὺ ἐπεκράτησε κατὰ τὴν περιοδείαν τόσον ἀπὸ ἀπόψεως λαϊκῶν ἐκδηλώσεων ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐπισήμου θέσεως τοῦ κ. Παπανδρέου εἶναι ἡ ἀπαίτησις ἐκλογῶν. Εἰς Ναύπακτον ὁ κ. Παπανδρέου ἐδήλωσεν ὅτι «ἦλθεν ἡ ὥρα τῶν ἐκλογῶν», εἰς δὲ τὸ Ἀγρίνιον ὑπῆρξε σαφέστερος καὶ ἔκδηλος:

«Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ τηρηθῇ τὸ πνεῦμα τοῦ Συναγερμοῦ, ἐὰν ἐπρόκειτο αἱ Κυβερνήσεις νὰ μένουν πισταὶ εἰς τὴν ἀρχὴν μόνον ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ νὰ τοὺς συνοδεύῃ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ, εἶναι βέβαιον ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῶν ἐκλογῶν. Προκαλοῦμεν τὸν «Συναγερμὸν» εἰς τὴν μάχην μὲ οἱονδήποτε ἐκλογικὸν σύστημα».

Εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ κ. Παπανδρέου τὴν μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς εἰς τὸ Ἀγρίνιον ἐπέκρινε τὴν Κυβέρνησιν, διότι διὰ τῆς πολιτικῆς της ὡδήγησεν ὅλας τὰς λαϊκὰς τάξεις εἰς ἀπαθλίωσιν καὶ ἀπόγνωσιν.

«Ὁ Συναγερμός—ἐτόνισεν ὁ κ. Παπανδρέου—ἠδύνατο μέχρι πρὸ ὀλίγου νὰ ζητῇ ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν πίστωσιν χρόνου, ἀλλὰ τώρα ἔχει παρελθὸν καὶ ὀφείλει νὰ κάμῃ ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου του πρὸς τὸν λαὸν καὶ ὁ ἀπολογισμὸς αὐτὸς εἶναι πλήρης χρεωκοπία.

Ἡ χρεωκοπία αὐτὴ δὲν εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον τονίζεται ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν.

Εἶναι συνείδησις ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

«Δὲν ὑπάρχει προηγούμενον εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας, κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ σύνολον ὅλων τῶν τάξεων νὰ ἔχῃ στραφῇ ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως».

Συνεχίζων ὁ κ. Παπανδρέου ἐτόνισεν ὅτι πρόβλημα τῆς παρούσης στιγμῆς εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς διαδοχῆς τοῦ Συναγερμοῦ εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας καὶ ὡ μόνη διάδοχος κατάστασις πρεβάλλει τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων μὲ τὴν μεγάλην παράδοσιν, τὴν ἀρτίαν συγκρότησιν καὶ τὸ προοδευτικὸν πρόγραμμά του.

«Ὑψώσαμεν —συνέχισε— τὴν ἔνδοξον σημαίαν τοῦ κόμματος Φιλελευθέρων, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε θὰ ὑποστείλωμεν. Εἴμεθα πρόθυμοι νὰ συνεργασθῶμεν μὲ ὅλα τὰ συγγενῆ κόμματα τοῦ Κέντρου, διὰ νὰ γίνῃ περισσότερον ἀποτελεσματικὸς ὁ ἀγὼν ἐναντίον τοῦ Συναγερμοῦ». Ἀλλὰ ἐὰν πρόκειται τίμημα τῆς τοιαύτης συνεργασίας νὰ εἶναι ἡ ἐξαφάνισις καὶ ἡ ὑποστολὴ τῆς σημαίας τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, οὐδέποτε οὔτε ἐγώ, οὔτε κανεὶς ἀπὸ σᾶς, πρόκειται νὰ δεχθῶμεν».

Καταλήγων ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων εἶπεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀπεργάζεται ἐκλογικὰ συστήματα καὶ τεχνάσματα, διὰ τῶν ὁποίων ἐλπίζει νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ προσέθεσε:

«Μᾶς εἶναι ἀδιάφορα ὅλα τὰ ἐκλογικὰ συστήματα. Προκαλοῦμε τὸν Συναγερμὸν μὲ οἱονδήποτε σύστημα».

Κατὰ τὴν περιοδείαν του εἰς Ἀκαρνανίαν ὁ κ. Παπανδρέου συνωδεύετο ὑπὸ τῶν τέως ὑπουργῶν κ.κ. Γ. Νόβα, Τάσση Βγενοπούλου καὶ Χούτα, ὑπὸ τῶν πολιτευομένων κ.κ. Παπαϊωάννου, Βότση, Σταμάτη, Παπαγεωργοπούλου κ. ἄ.

Ἐκτὸς τοῦ λαοῦ τοῦ Ἀγρινίου ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν ἐπεφύλαξεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων καὶ ὁ λαὸς τῆς Ἀμφιλοχίας, ὡς καὶ οἱ κάτοικοι τῶν παρὰ τὴν ὁδὸν Ἀγρινίου—Ἀμφιλοχίας κοινοτήτων. Μεταξὺ των συνθημάτων μὲ τὰ ὁποῖα ὑπεδέχθη τὸν κ. Παπανδρέου ὁ λαὸς τῆς Ἀμφιλοχίας ἦσαν ἀναγεγραμμένα εἰς πλακάτ καὶ τὰ ἀκόλουθα:

«Τὸ σφάλμα τῆς 16ης Νοεμβρίου 1952 δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ», «Ζήτω ὁ Γεώργιος Παπανδρέου», «Κάτω ὁ Συναγερμός», «Κάτω ἡ οἰκονομικὴ ὀλιγαρχία».

Ἐξ ἄλλου τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς εἰς τὸ Ἀγρίνιον ὅπου παρέμεινεν ἐδέχθη ὁ κ. Παπανδρέου πολλὰς ἐπιτροπὰς καὶ πολίτας.

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας ἐκ τῆς διημέρου περιοδείας του εἰς Αἰτωλοακαρνανίαν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φ.λελευθέρων κ. Γ. Παπανδρέου. Τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς περιοδείας ταύτης ἐξέθεσεν ὁ κ. Παπανδρέου πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, εἰς Ἀγρίνιον δηλώσας τὰ ἑξῆς:

«Ἐπεκοινώνησαμὲ τὸν λαὸν τῶν περιφερειῶν Ναυπακτίας, Τριχωνίδος καὶ Βάλτου. Ἡ κατακραυγή, τὴν ὁποίαν διεπίστωσα ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Συναγερμοῦ ὑπερβαίνει ὅλας τὰς προβλέψεις μου. Εἶναι περίπου καθολική.

»Ἐδοκίμασα, ἐξ ἄλλου, βαθεῖαν ἱκανοποίησιν ἀπὸ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων διὰ τὴν διαδοχὴν τοῦ Συναγερμοῦ. Ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω πρὸς τὸν λαὸν τῆς Αἰτωλοακαρνανίας τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μου διὰ τὰς ἐκδηλώσεις ἐμπιστοσύνης καὶ ἀγάπης του».

ΕΝΑ ΟΡΝΙΘΙ ΜΕ ΤΡΙΑ ΠΟΔΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἀγγέλλεται ἐκ Ἀλεξανδρείας ὅτι εἰς ἕνα ὀρνιθοτροφεῖον πλησίον τῆς πόλεως ταύτης ἐξεκολάφθη ὀρνίθιον μὲ τρεῖς πόδας καὶ δύο οὐρά. Ὁ ὀρνιθοτρόφος ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὸ ὀρνίθιον ὑγιαίνει καὶ ὅτι ὅταν κουράζεται στηρίζεται καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ποδός.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Δύο μεγάλοι ἐχθροὶ τοῦ κ. Παπανδρέου

Κομμουνισμὸς καὶ ὀλιγαρχία

ΑΦΗΓΗΣΙΣ κ. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Μίαν ὡραίαν πρόποσιν πρὸς τιμὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων κ. Παπανδρέου, εἰς τὸ παρατεθὲν ἐν Ἀγρινίῳ γεῦμα, ἤγειρεν ὁ πρώην ὑπουργὸς συμπολίτης μας κ. Τάσης Βγενόπουλος, ὁ ὁποῖος, εἰς ἕνα τόνο ἀφηγηματικὸν καὶ μέσα εἰς ἀτμόσφαιραν προσηλώσεως ὅλων τῶν συνδαιτημόνων, ἔδωσε μίαν συνθετικὴν εἰκόνα τῶν ἀρχῶν τοῦ κόμματος Φιλελευθέρων καὶ τῶν «προσωπικῶν» παραδόσεων τοῦ κ. Γεωργίου Παπανδρέου.

«Θὰ σᾶς ἀφηγηθῶ, εἶπεν ὁ κ. Βγενόπουλος δύο περιστατικὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐν Πάτραις δρᾶσιν τοῦ κόμματος τοῦ κ. Παπανδρέου. Τὰ περιστατικὰ αὐτὰ εἶναι μέν, ὡς λεπτομέρειαι ἀνουσιώδη, ἀλλὰ ἐξ αὐτῶν εἶναι δυνατὸν νὰ συναχθῶσι οὐσιώδη συμπεράσματα.

»Τὸ πρῶτον ἀνάγεται εἰς τὴν κρίσιμον ἐποχὴν τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1944. Τότε ἠυχόμεθα ὅλοι τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀπελευθερώσεώς μας ἀπὸ τοὺς κατακτητάς, δεδομένου ὅτι δὲν ἐβλέπομεν νὰ ἔχουν εἰσέτι συντελεσθῆ αἱ προϋποθέσεις μιᾶς ὁμαλῆς μεταβάσεως εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἐφοβούμεθα νὰ περιπέσωμεν εἰς μιαν νέαν δουλείαν ὑπὸ δυνάστας ἐσωτερικούς.

»Εἶχε συσταθῆ τότε μία ἐπιτροπὴ ἀποκληθεῖσα «Ἐπιτροπὴ σωτηρίας τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν», ἀποτελουμένη ἀπὸ προσωπικότητας τῆς πόλεως, τῆς ὁποίας μετεῖχον καὶ ἐγὼ καὶ τῆς ὁποίας σκοπὸς ἦτο ἡ κατόπιν συνεννοήσεως καὶ ἐπαφῶν μετὰ τῶν ἰθυνόντων τοῦ Ε.Α.Μ. ἀναίμακτος εἴσοδος τῶν ἐνόπλων αὐτοῦ δυνάμεων εἰς τὴν πόλιν καὶ μὴ παραδοθῆ αὕτη εἰς τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν.

»Εἰς μίαν τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐπιτροπῆς μὲ ἐπλησίασεν ἕνας πλούσιος, βιομήχανος τῆς πόλεως μας, καὶ μοῦ ἐδήλωσεν ἀνεπιφυλάκτως, ὡς ἐκπροσωποῦντα τότε ἐν Πάτραις τὸν πρόεδρον τῆς ἐν Καΐρῳ ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κ. Γεώργιον Παπανδρέου, ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἐτασσετο εἰς τὸ κόμμα του.

»Ἐπηκολούθησε τὸ θαῦμα τῆς ἀναιμάκτου πράγματι ἀπελευθερώσεως καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1946.

»Τότε τὸ κόμμα εἶχε τοιχοκολλήσει εἰς τὰς γωνίας τῆς πόλεως ὡρισμένα προεκλογικὰ συνθήματα κοινωνικοῦ περιεχομένου, ἕνα τῶν ὁποίων ἦτο: «Ὅταν ὑπάρχουν ἄνθρωποι στερούμενοι στέγης, ἄρτου καὶ ἰατροῦ, οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ εἶναι πλούσιος».

»Ὅταν ὁ ἐν λόγῳ Πατρινός, ἀνήκων εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὀλιγαρχίαν τοῦ τόπου, εἶδε τὸ σύνθημα εἰς τοὺς τοίχους, ἐγκατέλειψε τὸ Δημοκρατικὸν σοσιαλιστικὸν κόμμα τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ κόμμα τῆς δεξιᾶς, εἰς τὸ ὁποῖον πρότερον ἀνῆκεν. Εἰς ἕνα δὲ φίλον του, ὡς ἐπληροφορήθην, ἐτηλεφώνησεν ὡς ἑξῆς: «Εὐτυχῶς ποὺ ὁ Παπανδρέου ἐγνωστοποίησε τὸ πρόγραμμά του αὐτὸ πρὸ τῶν ἐκλογῶν».

»Τὸ ἕτερον περιστατικὸν ἀνάγεται εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν τῶν παραμονῶν τοῦ 1946. Συνεζήτουν, ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν, μὲ ἕνα ἀνώτατον στρατιωτικὸν ἐν ἐνεργείᾳ, ὅστις μοῦ ἔλεγεν ὅτι προκειμένου νὰ διαθέτῃ τὴν ψῆφον του εἰς τὰς ἑκάστοτε ἐκλογάς, καθώριζε τὴν στάσιν του ἐκ τῆς ἀντιλήψεως τὴν ὁποίαν οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους εἶχον περὶ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος. Προπολεμικῶς, π.χ. ἐχθρὸς τοῦ ἔθνους ἐθεωρεῖτο τότε ἡ Τουρκία. Καὶ ὁσάκις ἡ Ἑλλὰς ἐκυβερνᾶτο ἀπὸ τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον, ἡ Τουρκία ἐξεδήλωνεν ἀπαρέσκειαν.

Ἑπομένως, ὁ ἐν λόγῳ στρατιωτικὸς ἐψήφιζε Βενιζέλον. Μεταπολεμικῶς ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς τοῦ ἔθνους ἀνεδείχθη ὁ κομμουνισμός. Τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα ἐμίσει περισσότερον παντὸς ἄλλου τὸν Παπανδρέου, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀνακηρύξει ὡς ἐχθρόν του ὑπ' ἀριθ. 1. Ἐπομένως, διὰ τὸν λόγον αὐτόν, ὁ ἀξιωματικὸς μοῦ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐψήφιζε Παπανδρέου.

»Ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ περιστατικὰ μποροῦμε νὰ συναγάγωμεν ἕνα οὐσιῶδες συμπέρασμα: ὅτι ὁ Πρόεδρός μας ἔχει δυο ἐχθρούς: τὴν οἰκονομικὴν ὀλιγαρχίαν, δηλαδὴ τοὺς συσσωρευτὰς τοῦ ἀθεμίτου πλούτου καὶ τὸν κομμουνισμόν. Καὶ διεξάγει διμέτωπον ἐναντίον ἀμφοτέρων ἀγῶνα. Ἐναντίον μὲν τῆς ὀλιγαρχίας διότι ἀφαιρεῖ ἀθεμίτως τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ καὶ τὸν περιάγει εἰς ἐξαθλίωσιν, ἐναντίον δὲ τοῦ κομμουνισμοῦ διότι ἀπαρνεῖται τὴν ἰδέαν τοῦ ἔθνους. Καὶ ὁ ἀγὼν αὐτὸς θὰ συνεχισθῇ ἐντόνως ἀπὸ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, τὸ ὁποῖον ἔχει τάξει ὡς πρώτην ἀξίαν τὴν ἰδέαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὡς προμετωπίδα τοῦ προγράμματός του εἶχε πάντοτε καὶ ἔχει τὴν προστασίαν τοῦ λαοῦ».

Ζωηρὰ χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὸ τέλος τῆς ἀφηγηματικῆς προπόσεως τοῦ κ. Βγενοπούλου, ἡ ὁποία εἶχεν οὐσιαστικὸν περιεχόμενον καὶ δὲν ἦτο ἀπὸ τὰς συνήθεις προπόσεις. Εἶναι δὲ χαρακτηριστικὸν ὅτι τὸν συνεχάρη ἰδιαιτέρως ὁ κ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος τὸν παρηκολούθησε μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν κατάληψιν καὶ τὸ «ἐπιμύθιον».

ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ὁ κ. ΤΣΩΡΤΣΙΛ ΕΙΧΕΝ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΜΕ ΤΟΝ ΜΑΛΕΝΚΩΦ

Ἀποκρούει τώρα συνάντησιν τῶν Τριῶν Μεγάλων

ΔΕΝ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΤΟΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΑΠΟΚΡΟΥΕΙ ΠΡΟΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσῶρτσιλ ὡμίλησε χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος πρὸς ἄμεσον σύγκλησιν μιᾶς τριμεροῦς διασκέψεως ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου πρὸς χαλάρωσιν τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως. Ἡ ἐν λόγῳ πρότασις ἐπικρίνει τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν διότι δὲν προσεπάθησε νὰ προετοιμάσῃ μίαν συνάντησιν τῶν κ.κ. Τσῶρτσιλ, Ἀϊζενχάουερ καὶ Μπουλγανίν, διὰ συνομιλίας πρὸς χαλάρωσιν τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως καὶ προετοιμασίαν μιᾶς συμφωνίας ἀφοπλισμοῦ. Ἀναπτύσσων τὴν πρότασιν ὁ κ. Ἄτλυ, εἶπεν ὅτι ἡ κυβέρνησις οὐδὲν ἔπραξε πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, ἀφ' ὅτου ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων εἶχεν ἐγκρίνει ψήφισμα ὑπὲρ μιᾶς τριμεροῦς διασκέψεως.

«Ἐν τῷ μεταξὺ—συνέχισεν ὁ κ. Ἄτλυ—ἡ κατάστασις βαίνει ἐπὶ τὰ χείρω. Τὰ τρομακτικὰ πειράματα συνεχίζονται. Ἤδη ἔχομεν τὴν βόμβαν ὑδρογόνου καὶ αὔριον θὰ ἔχωμεν ἴσως καὶ τὴν βόμβαν κοβαλτίου. Οὐδεὶς γνωρίζει ποῖα θὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ραδιενεργείας. Θὰ ἔπρεπε οἱ ἐπιστήμονες τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως νὰ διαφωτίσουν τοὺς λαοὺς τῆς γῆς. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀμφότεραι αἱ παρατάξεις πρέπει νὰ παύσουν τὰ ἀτομικὰ πειράματα.»

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ἄτλυ ὑπενθύμισεν ὅτι ὁ κ. Τσῶρτσιλ εἶχε δηλώσει ὅτι ἡ συνάντησις τῶν τριῶν μεγάλων δὲν ἐπραγματοποιήθη, διότι δὲν κατώρθωσε νὰ πείσῃ περὶ τούτου τὸν πρόεδρον Ἀϊζενχάουερ. Ὁ κ. Ἄτλυ ἠρώτησεν ἐὰν κατεβλήθησαν ἄλλαι προσπάθειαι ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ προσέθεσε:

«Εἶναι ἀνέητον ν' ἀνοβάλλωμεν μίαν συνομιλίαν μὲ τοὺς Ρώσους καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Γαλλία ἐξακολουθεῖ νὰ διστάζῃ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῶν συμφωνιῶν τῶν Παρισίων. Ὁ μέγας κίνδυνος εἶναι τὸ χάσμα τοῦ φόβου ποὺ χωρίζει τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν ἀπὸ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ὁ κ. Τσῶρτσιλ εἶναι ὁ πλέον ἐνδεδειγμένος νὰ φέρῃ τὰς δύο αὐτὰς δυνάμεις πλησιέστερον πρὸς ἀλλήλας».

Ἀπαντῶν ὁ κ. Τσῶρτσιλ, εἶπεν ὅτι δὲν εὑρίσκει ὀρθὴν τὴν ἄποψιν περὶ μιᾶς διασκέψεως τῶν τριῶν μόνον δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι κατέχουν τὸ μυστικὸν τῆς ὑδρογονικῆς βόμβας. Θὰ ἦτο λάθος νὰ ἀγνοηθῇ ἡ Γαλλία καὶ πιθανὸν καὶ ἡ Γερμανία. Τὸ γόητρον τῆς Γαλλίας θὰ ἐθίγετο, εἰς μίαν στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀναμένονται ἀπὸ αὐτὴν σημαντικαὶ ἀποφάσεις.

Ὁ κ. Τσῶρτσιλ συνεφώνησεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ καθυστερήσουν αἱ συνομιλίαι μὲ τὴν Ρωσίαν, ἀλλὰ προσέθεσεν ὅτι οὐδεμία διάσκεψις εἶναι φρόνιμον νὰ γίνῃ πρὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν συμφωνιῶν τῶν Παρισίων.

Ἀκολούθως ὁ κ. Τσῶρτσιλ εἶπεν ὅτι ἡ ἀσθένειά του τὸν ἠμπόδισε πρὸ δύο ἐτῶν νὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ προέδρου Ἀϊζενχάουερ εἰς Βερμούδας. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του δὲ εἰς Οὐάσιγκτων τὸ 1954, εἰς τὴν πραγματοποιηθεῖσαν συμφωνίαν δὲν περιελήφθη ἡ ἐπίδοξος συνομιλία μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, διότι ὁ κ. Ἀϊζενχάουερ δὲν ἐθεώρει σκόπιμον μίαν τοιαύτην ἐνέργειαν.

Συνεχίζων ὁ κ. Τσῶρτσιλ ἀπεκάλυψεν ὅτι τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἀπηύθυνε προσωπικὸν μήνυμα πρὸς τὸν Ρῶσσον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μολότωφ, ἐρωτῶν αὐτὸν πῶς βλέπει τὴν συνατότητα μιᾶς ἀγγλορωσσικῆς διασκέψεως ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου, ἄνευ ἡμερησίας διατάξεως, πρὸς ἀναζήτησιν τρόπου μειώσεως τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως.

Ὁ κ. Μολότωφ ἀπέστειλε μίαν πολὺ φιλικὴν καὶ ἐνθαρρυντικὴν ἀπάντησιν.

Ἐν συνεχείᾳ συνεζητεῖτο ὁ τρόπος εἰ κ.κ. Τσῶρτσιλ καὶ Μαλένκωφ συναντηθοῦν τὰ τέλη Αὐγούστου ἢ ἀρχὰς Σεπτεμβρίου μεταξὺ Μόσχας καὶ Λονδίνου καὶ ἀνεφέροντο ὡς ταῦτα σημεῖα, ἡ Βέρνη, ἡ Στοκχόλμη καὶ ἡ Βιέννη. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐζήτησε τὴν σύγκλησιν μιᾶς διασκέψεως τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πρὸς συζήτησιν τοῦ σοβιετικοῦ σχεδίου συλλογικῆς ἀμύνης.

Ὁ κ. Μολότωφ ἐπίστευε ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ διεξαχθῇ ἡ διάσκεψις αὕτη ταυτοχρόνως μὲ τὴν προταθεῖσαν συνάντησιν. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ὅμως ἔκρινεν ὅτι τοῦτο ἦτο ἀδύνατον. Καταλήγων ὁ κ. Τσῶρτσιλ ἐτόνισεν:

«Ὅσον ταχύτερον κυρωθοῦν αἱ συμφωνίαι τῶν Παρισίων, τόσον ταχύτερον δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν εἰς μίαν τετραμερῆ, ἴσως καὶ πενταμερῆ διάσκεψιν. Ἐπιθυμία τῆς Βρετανίας εἶναι ἡ πραγματοποίησις ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, χωρὶς τοῦτο νὰ πρέπει νὰ γεννᾷ ἀμφιβολίας καὶ φόβους εἰς τὰς ἄλλας χώρας—μέλη τοῦ ΝΑΤΟ. Πάντως διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις εἶναι ὑποχρεωμένη ν' ἀναβάλῃ τὴν πραγματοποίησιν τῆς προτάσεως τοῦ Ἐργατικοῦ κόμματος».

ΕΙΣ ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΥΔΑΤΑ

ΤΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΤΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΥ "ΙΑΣΩΝ,,

Ἐπνίγησαν 11 ἐκ τῶν 15 μελῶν τοῦ πληρώματος καὶ 8 ἄνδρες ἀγγλικοῦ πλοίου ποὺ προσεπάθουν νὰ τοὺς σώσουν

ΠΟΛΥΩΡΟΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΩΔΗΣ ΠΑΛΗ ΜΕ ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ ἑλληνικὸν ἁλιευτικὸν σκάφος ἀνοικτῆς θαλάσσης «Ἰάσων», ἐναυάγησε τὴν Κυριακὴν πλησίον τῶν ἀκτῶν τῆς Ἰταλίας. Τὸ ναυάγιον ὀφειλόμενον εἰς τὴν σφοδρὰν θαλασσοταραχὴν εἶχε δραματικὴν ἐξέλιξιν, ὅταν 8 ἄνδρες τοῦ πληρώματος βρεταννικοῦ ἐπιβατικοῦ πλοίου εἰς τὴν προσπάθειάν των νὰ περισυλλέξουν ναυαγοὺς τοῦ ἑλληνικοῦ σκάφους, ἐπνίγησαν ὁμοῦ μετὰ 11 Ἑλλήνων ναυτικῶν.

Τὸ «Ἰάσων» εἶχεν ἀποπλεύσει ἐκ Πειραιῶς τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς καὶ κατηυθύνετο εἰς Τράπανι τῆς Ἰταλίας. Ἀπὸ τῆς νυκτὸς τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν τὸ σκάφος ἐφ' ἑξῆς εὑρίσκετο πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου Σπερτιβέντο ἐξέπεμψε τὸ σῆμα κινδύνου.

Ὁ ἀσύρματος τῶν ναυτικῶν ἀρχῶν Τάραντος συνέλαβε τὸ σῆμα τὸ μεσονύκτιον τοῦ Σαββάτου. Ἀμέσως ἀπέπλευσαν πρὸς βοήθειαν τοῦ κινδυνεύοντος σκάφους δύο ἰταλικαὶ κορβέτται καὶ ἕνα ρυμουλκόν. Ἐξ ἄλλου ἀεροπλάνον ναυτικῆς διασώσεως μετὰ 4ώρους ἐρεύνας κατώρθωσε νὰ ἐντοπίσῃ διὰ ραντὰρ τὴν θέσιν τοῦ κινδυνεύοντος σκάφους.

Ὀκτὼ ὥρας ἀφ' ἧς ἐλήφθη τὸ πρῶτον σῆμα κινδύνου, τὸ ἀγγλικὸν ἐπιβατικὸν «Στρέϊθντων» 23.730 τόννων μετέδωσε διὰ τοῦ ἀσυρμάτου του ὅτι πλησιάζει εἰς τὸν τόπον τοῦ ναυαγίου. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἀσύρματος τοῦ ἁλιευτικοῦ εἶχε σιωπήσει καὶ ὡς μετεδόθη ἀργότερον τοῦτο ὠφείλετο εἰς τὸ ὅτι τὸ σκάφος εἶχε διαθισθῆ.

Ὅταν τὸ ἀγγλικὸν πλοῖον ἔφθασεν εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος ἤρχισε τὴν περισυλλογὴν τῶν ναυαγῶν. Εἰς τὴν θάλασσαν δὲν ἐφαίνοντο τὴν στιγμὴν αὐτὴν παρὰ μερικὰ συντρίμματα τοῦ ἑλληνικοῦ ἁλιευτικοῦ.

Ἐκ τῶν 15 ἀνδρῶν τοῦ διθισθέντος σκάφους οἱ 11 εἶχον ἐπιβιβασθῆ εἰς δύο μικρὰ λέμβους, καὶ ἐπάλαιον πρὸς τὰ μανιασμένα κύματα ἐνῶ 4 ἄλλοι εὑρισκόμενοι ἐπὶ ἐπιπλεόντων ξύλων, εἶχον παρασυρθῆ ὑπὸ τῶν κυμάτων μακρυά. Τῶν ἀνδρῶν τούτων ἀγωνεῖται εἰσέτι ἡ τύχη, ἡ ἰταλικὴ δὲ κορβέτα «Οὐρανία» καὶ ἰταλικὰ ἀεροπλάνα ἐρευνοῦν τὸ πέλαγος πρὸς ἀνεύρεσίν των.

Οἱ ἐπιζῶντες ναυαγοὶ παρελήφθησαν εἰς τὰς δύο ναυαγοσωστικὰς λέμβους ποὺ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν τὸ ἀγγλικὸν «Στρέϊθντιν». Οἱ τέσσερες τῶν ναυαγῶν παραληφθέντες εἰς τὴν μικροτέραν λέμβον ἔφθασαν εἰς τὸ ἰταλικὸν σκάφος.

Εἰς ἄλλην ναυαγοσωστικὴν λέμβον, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπέβαινον 8 ἄνδρες τοῦ ἀγγλικοῦ σκάφους, 2 Ἄγγλοι καὶ 6 Ἰνδοί, παρελήφθησαν οἱ ἄλλοι 7 ναυαγοί. Ἡ λέμβος αὕτη ἐνῷ προσεπάθει νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸ σκάφος ἀνετράπη ὑπὸ γιγαντιαίου κύματος. Οἱ ἐπιβαίνοντες αὐτῆς ἐπνίγησαν, παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας ποὺ κατέβαλον πρὸς σωτηρίαν των οἱ ναῦται καὶ οἱ ἐπιβάται οἱ ὁποῖοι ἔ